

adfærd. Den ansvarlige har dog fortsat et ubetinget ansvar for miljøskader og overhængende fare for miljøskader, der ikke kan henføres til de anførte lempelsesgrunde, fx uheld.

For så vidt angår andre påvirkninger, f.eks. støj, vibrationer, invasive arter (medmindre disse kan kategoriseres som farligt/forurenende gods) og luftformige emissioner (der ikke dumper ned i havet), fastlægges et skyldbaseret ansvar i overensstemmelse med direktivets artikel 3, stk. 1, litra b, som regulerer alle andre erhvervmæssige aktiviteter end de, der er omfattet af bilag III. Dette ansvar gælder kun for en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade på beskyttede arter og internationale naturbeskyttelsesområder.

Det ubetingede ansvar for aktiviteter, der er omfattet af direktivets bilag III, rækker ud til 12 sømil for så vidt angår skader på vandmiljøet. Det vil sige, at sker der en forureningshændelse uden for de 12 sømil (søterritoriet), der medfører en miljøskade på vandmiljøet inden for søterritoriet, så ifaldes det nævnte ansvar. Det ubetingede ansvar for aktiviteter, der er omfattet af direktivets bilag III for så vidt angår skader på beskyttede arter og internationale naturbeskyttelsesområder, ifaldes, hvis der forårsages en miljøskade på et Natura-2000 område eller beskyttede arter, der befinder sig på søterritoriet eller i den eksklusive økonomiske zone.

Det skyldbaserede ansvar for alle andre erhvervmæssige aktiviteter end bilag III-aktiviteter, der forårsager en miljøskade eller overhængende fare herfor på beskyttede arter og internationale naturbeskyttelsesområder ifaldes, hvis der ved uforsvarlig adfærd forårsages en miljøskade på et Natura-2000 område eller beskyttede arter, der befinder sig på søterritoriet eller i den eksklusive økonomiske zone.

Miljøansvarsdirektivets operatørbegreb gennemføres som »den ansvarlige for driften« af et skib, luftfartøj, en platform eller en rørledning. Begrebet svarer til miljøansvarsdirektivets definition af »operatør«, som er den fysiske eller juridiske, privatretlige eller offentligretlige person, der driver eller kontrollerer den erhvervmæssige aktivitet, eller som, hvis dette fremgår af national lovgivning, har fået overdraget afgørende økonomisk beslutningsmyndighed med hensyn til den tekniske drift af aktiviteten, herunder indehaveren af en tilladelse til eller godkendelse af en sådan aktivitet eller den person, der registrerer eller anmelder en sådan aktivitet.

»Den ansvarlige for driften« antages for skibes vedkommende at være rederen, medmindre særlige for-

hold gør sig gældende. For platforme og rørledningers vedkommende er det normalt brugeren, hvilket er sammenfaldende med havmiljølovens anvendelse af samme begreb. Hvis flere kan anses for brugere efter havmiljøloven, må tvivlen afgøres i overensstemmelse med direktivets operatørbegreb.

Det foreslås desuden at udvide havmiljølovens anvendelsesområde, fordi miljøansvarsdirektivet også omfatter en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade forvoldt ved forurening eller anden negativ påvirkning fra rørledninger.

Ændringen af anvendelsesområdet er endvidere nødvendig for at kunne overføre visse opretholdte miljø- og beredskabsbestemmelser vedrørende bl.a. rørledninger i lov nr. 292 af 10. juni 1981 om visse havanlæg.

5.1.4. Vandforsyningsloven

Der gælder efter direktivet i udgangspunktet et ubetinget ansvar for vandindvinding. Vandindvinding er en aktivitet på direktivets bilag III i det omfang, der er tale om en erhvervmæssig aktivitet.

Størstedelen af vandindvindingen (i hvert tilfælde målt i antal m³) i Danmark må antages at have karakter af erhvervmæssig aktivitet i miljøansvarsdirektivets forstand, herunder også den offentlige, almene vandforsyning.

Der er ikke i den gældende vandforsyningslov hjemmel til at meddele påbud om afhjælpende foranstaltninger over for skader på naturressourcer, hvor skaden er opstået som følge af vandindvinding, men alene hjemmel til at påbyde, at ulovlige aktiviteter, f.eks. vandindvinding udover det tilladte, skal ophøre. Dette skal ses i sammenhæng med, at enhver vandindvinding medfører større eller mindre miljøpåvirkning. Alle indvindingstilladelser er derfor som udgangspunkt et udtryk for en afvejning af, hvor meget naturen og miljøet kan og skal tåle i forhold til behovet for vand.

Samtidig påhviler der en meget stor del af dem, der er ansvarlig for denne indvinding, en forsyningsforpligtelse. Kun meget få af indvinderne – der rækker fra det lille almene vandværk, over landbruget (markvanding) til den store isfabrik og de meget store almene vandforsyninger - vil i øvrigt have en tilstrækkelig viden til at kunne forudse og dermed undgå miljøskader som følge af en tilladt indvinding, idet en skade af en sådan intensitet typisk først vil vise sig lang tid efter, at indvindingen er foretaget.

På den baggrund gennemføres det ubetingede ansvar for erhvervmæssig vandindvinding. Den vand-